

Abstrakt:

Rigorózní práce hodnotí udržitelnost veřejného penzijního systému v prostředí, kde domácnosti jsou časově nekonzistentní. K analýze je použit model se třemi překrývajícími se generacemi, kdy dvě jsou vždy v produktivním věku a třetí je již v důchodu. Na tomto modelu ukazují, že myopie (krátkozrakost) zvyšuje politickou podporu pro veřejný penzijní systém v modelu, kde o povinném příspěvku do veřejného penzijního systému rozhoduje mediánový volič. Domácnosti totiž používají povinný příspěvek do veřejného penzijního systému jako způsob závazku, který jim pomáhá překonat jejich časovou nekonzistenci. V modelu s endogenní návratností kapitálu myopie vysvětluje, že spotřebitel může upřednostňovat kombinaci veřejného a soukromého penzijního systému. Rigorózní práce také ukazuje, že expanze veřejného penzijního systému snižuje akumulaci kapitálu. Dopad myopie na tento efekt je testován v modelu se zájmovými skupinami a ukazuje se, že jeho směr záleží na parametrech ekonomiky. Aktivita zájmových skupin je tak v přítomnosti myopie také závislá na parametrech ekonomiky.